

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria quarta tertie dominice. xl. de peccato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

peccata quanto diutius infeliciter ani-
 maz detinet alligata. Et Grego. Pec-
 catum qd p pnam non diluitur mor-
 tuo pondere ad aliud trahit. Tercio
 ratione rē. Quanto plus moratur in
 pctis: tanto magis deū offendit et elō-
 gatur: et p pns difficilior erit conuer-
 sio. iuxta illud. Qui nō est hodie cras
 minus apt⁹ erit. Et Ouidius. Punci-
 pijs obsta: sero medicina parat. Cuz
 mala per longas conualuere moras.
 Sed non est verisimile q ille qui se e-
 longauit p plures menses annos et
 dies de facili possit redire in puncto
 et hora. Quarto rōne. rē. Ex frequēti
 pfessione pctōz consequitur tres utilita-
 tes. Prima ēz peccati cognitio. Sa-
 cerdos tenet instruere pctōrez p̄siten-
 tem: et ei ostendere q̄tū potest. qualita-
 tem pctōz: qn scz mortale et ventale
 pctm et ei aperire portas et penas q̄s
 incurrerat p pctm suū ex p̄nti cogscit
 pctm. Scda ēz mētē securatio. Qz ex
 frequenti cōfessione hō gaudet: leta-
 tur. Op̄: qn domū reuertor totus le-
 sus redeo. Uuere in mortali est p̄a
 maxima. Aug. Iussisti dñe: et he sic
 est: vt sua sit pena: om̄is inordinatus
 effectus. Confessio hoīem letum red-
 dit. In. ix. Ethī. Virtuosorum beatissi-
 ma est vita. Jō David. In voce exul-
 tationis et confessionis: son⁹. rē. Ter-
 cio dicit peccatorum euitatio. Pro:
 pter frequētez confessionem homo vi-
 tat pctā: qz ex illa demon vires suas
 amittit. Exēplum in li. de. vij. domis.
 Cum qdam mulier de pauprate sua
 plurimū desperaret: demon apparuit
 pmittens multa: si tamen tria facerz
 Primū vt viros ecclesiasticos peccare
 faceret. Q malum. rē. Scdm vt in ec-
 clesia hora officioz garriret et alios
 perturbaret. Tercium vt non confi-
 teretur: quia hoc michi summe displi-
 cet. Rndit. Non faciam. Ecce lectus:
 dus sermo. rē.

¶ Feria quarta terciē hebdomade.
 De peccato.

Ccesserūt ad

iesum ab hierosolymis
 scribe et pharisei di.
 Quare discipuli tui tras-
 grediuntur traditiōes se-
 niorz: Non em̄ lauant man⁹ cū panes
 manducāt Mat. xv. ca. ¶ Secundum
 Chry. phari. erant in trib⁹ defectib⁹
 P̄rio erat supstitiosus. qz lauabant ma-
 nus: credentes q mundicia exterior
 fyceret mūdiciā interiorē. Un̄ Tho.
 iij. parte. q. xxxvij. ar. i. Baptismata
 phariseoz erāt vana: ordinata tm̄ ad
 mūdiciā carnis. Quā opinionē habu-
 ere antiq: quā sequunt sarraceni: qd
 absurdū est. Qz lotio manuum facit
 ad quandā honestatē et corpales mū-
 diciā: nō tm̄ ex necessitate. Scdo erāt
 auari: qz inducebant filios ad dandū
 bona parētū in tēplo immo vt domos
 depredarent: quod erat contra libera-
 litatem. Tercio erāt impij: qz parens
 tes puabant talibus bonis sp̄alib⁹: et
 sic fame moriebant. Cōtra hos defe-
 ctus xps vnica rñsione concludit di-
 cens. Quare et vos trasgredimini mā-
 datuz dei ppter traditiōnē vestram.
 Qui scilicet psuadetis filijs vt domos
 parentum rēpdentur. et eos inhono-
 rent. Cum tm̄ sit contra illud. Exodi.
 xx. honora patrem tuum et matrem
 Unde apls. Nō sunt faciēda mala.
 vt eueniant bona. Extra de simonia.
 c. Ad apostolicam. Sub p̄textu pietā-
 tis non est impietas cōmittenda. hy-
 pocrite: bñ p̄phetauit de vobis Esa-
 ias di. Ppls hic labijs rē. In tota scri-
 ptura nulluz peccatum inuenies ita
 a chzūto redargutum: sicut peccatuz
 hypocritarum: hypocrite mandum
 decipiunt qui vult decipi: et qui nō est
 decipit non est illi amicus. Deī hīs
 dictis vertit se ad turbam di. Nō qd
 intrat in os. idest cibus corporalis.
 Coinquinat hominē. s. sp̄ualiter: nisi
 inquantum per delectationem male
 afficitur ad cibum. Sed qd p̄cedit ex
 ore. i. verba que sunt interioris mali

Feria quarta.

cie significatias. hoc coinquinat hominem. Dixerunt ei apli. Magister scis: qz pharisei audito hoc xpo scandalizati sunt. Rndit iesus. Sinite illos: qz ceci sunt & duces cecoz. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus. &c. Non lotis manibus manus non coinquinat hominem. Applica de peccato erit hodie sermo de quo. iij. contemplabimur.

¶ Primum dicitur opinionis.

¶ Scdm dñ declaracionis.

¶ Tertium dñ confirmacionis.

¶ Primum dñ. &c. Querit dubium a Theo. ab hac pte omnia supplicia oia tormeta. omnia infortunata. omnia pastibula. omne infortunium in quod pot cadere ho ab alia pte: vniuz minimuz pctm mortale. Quale malū plus est eligibile. An mortale vt euitet omnia mala supradicta: an omnia mala. Circa hoc due sunt opinioes. Una quozū daz est. qz ho magis debet incurrere aliquod mortale qz incurrere tot mala. Quod pbant trtplr. Primo rōne. Scdo auctoritate. Tercio exemplo. Primo rōe. qz homo potest reparare pctm per p̄tritionez. pcutere pectus suam. acceptat de? bonam voluntatē Eze. xviij. Cum auerterit se impi? ab impietate sua ipse animā suam viuificabit. Et dauid de seipso. Dixi confitebor aduersum me iniusticiam meā et tu remisisti iniqui. pe. mei. Et. ij. Re. xij. Qñ natham reprehendit eum de peccato dixit. Peccasti. Et statiz subiunxit. Et dñs transtulit a te peccatū tuum. Vulgaris poeta. Nullum est de se tam graue peccatuz quin ad ingressum celozum dñe deus quilibet penitens reperiat clauēs. Secunda opinio dicit oppositum. qz melius est mori qz peccare. In. iij. ethi. meli? est mori qz facere contra bonū virtutis et dan. xij. Meli? est incidere in manus hominum: qz peccare in conspectu domini. Et Augusti. xxxij. q. v. c. Ita ne. Potius debet quis mala que libet tollerare. qz peccato consentire

Et vulgaris. Jā qz sū foris nolo apli? esse monaca. o iesu p tuo seruitio. Et de Monica matre Aug. potius volebat illū mori: qz remaneret in sua p̄sidia & infidelitate. Qualis aut sit vera opinio veniam? ad secundū mysteriū.

¶ Scdm dicit &c. Cōclusio est Tho. in quolibet. x. In. iij. sen. dist. xv. In. xli. q. c. x. ar. iij. Alexi. de hales i. ij. parte sum. Archieps in. iij. pte. sum. ti. xli. c. vi. Et. i. par. ti. vi. qz magis homo debet sustinere oia mala. qz peccatum committere. Que & conclusio pbatur quintuplici ratione

¶ Primo ratione p̄uatiōis

¶ Scdo ratione infatuatiōis.

¶ Tertio ratione seruitutis.

¶ Quarto ratione odiatiōis.

¶ Quinto ratione assimilatiōis.

¶ Primo rōne &c. Qz nos puat vitā brā. Ubi notat Tho. i. ij. q. lxxix. arg. ij. & iij. p̄tra gēt. c. iij. qz maluz ē puatio luis infirmitas est puatio sanitatis: amax ē puatio dulcedis. Et q̄to ista puatio erit puatio maioris boni tāto malū erit min?. Exēpli. gfa. Pūnatio man? est. mai? malū qz vni? digiti. Et trūcatō capiti? qz pedis. Uñ p̄ha v. Top. Si simplr. ad simplr. & magis ad magis & maxie ad maximū. Ad ppositū. In mortali pctō ē puatio maximi boni hois. Quare o pat. Sabri el clamavit vitā brā ē paradisus. Ubi nota s3 p̄hm in. vij. pol. Et Ciceronē in vltimo rhe. veter. qz sūt tria bona hois Bona t̄palia. Que & si sint minima re spectu alioz sūt tñ bona qz organice deseruiunt felicitati instrumentaltē. et sunt tanqz media ad virtutes Scdo bona corpalia: vt sanitas pulchritudo. Tertio bona sp̄salia. Ista sunt maiora oibus bonis. In. i. Ethi. Bona aie sūt maxime bona. Qz in. vi. pol. Bona aie est p̄ciosior omni. corpore & oi possessione. Qz bona aie pctm puat. faciamus sic rōnem. Maluz est puatio boni. Et in pctō est puatio huius boni. s. vite eterne. & salutis p

pie. Unde super omnia est fugiendū
 pctm̄. Ideo eccl. xxi. Quasi a facie co
 lubi fuge peccatū. Ad practicā Ma
 ximum malum o xp̄ane. est p̄uatio re
 rum sp̄aliū. ⁊ filioꝝ. ⁊ om̄ bonoꝝ. Sz
 maximū est anime amissio. que est per
 mortale pctm̄. Vane homo eēt creatus
 vane baptizatus. vane ad ecclesiam
 perrexit: vane ad sermones. Unde q̄
 dam vulgaris cantabat. Melius eēt
 nobis ne nati essemus si viuimus in
 infamia ⁊ serui tandē iniqui: paupe
 res ⁊ damnati. Ille. Exemplum in cro
 nica ordinis Magister Jordanus dū
 irret ad p̄dicandum Uercellas: a popu
 lo rogatus est. vt quēdā obsessam vi
 sitaret. Jordanus aut̄ interrogat qua
 re illā affligeret. R̄ndit Cogor hec a
 gere a deo: propter pctm̄ illius. Cui
 magister Jordanus. Si tibi daretur
 opno: vbi velles esse. R̄ndit. O pater
 in celo vbi secedi. vt faciem dei mei
 videre posses. Cui pater. Quid velles
 agere si illam videre posses: R̄ndit.
 omnes mundi penas que possunt susti
 neri super martyres. Cui Jordanus.
 Quis es tu. Unus de Seraphin qui
 assistunt semper aī faciem dei. Tunc
 magister Jordanus audiens di. O mi
 ser ē ille peccator. qui mortaliter pec
 cat. p̄ quo paradysum p̄dit. ¶ Secun
 do ratione ⁊c. Pono hanc conclusionē
 q̄ peccator est maximus fatuus. Que
 conclusio verificatur a. s. Tho. xxij. q.
 lxvij. ar. ij. homo peccando recedit ab
 ordine rationis. Ille. Si recedit ab
 ordine: igit̄. stulte facit. Unde cōmu
 niter a sapientialibus libus peccato
 res dicuntur stulti. De quibus Eccl.
 vi. Stultoꝝ infinitus ē numerus que
 stultitia ostenditur ex tribus sm̄. Ro
 bertum holcot super ecclesiasticū. Et
 Nicolaum de gorra. Primo ex via.
 Secundo ex mensa. Tertio ex cura.
 Primo ex ⁊c. Vis ire romam viam
 ignoras. Quid facies. O pater inter
 rogabo de illa. Et si dicitur. duas eēt
 vias sp̄ciosam si periculosam p̄pter
 latrones aliam spinosam sz securam

Sed per quam ibis. Vere si sapias tes
 nebis spinosam: que est securā. Et nō
 sp̄ciosam ne occidaris. Ad p̄positū
 peccator est fatuus. qz tendit per vias
 latam. que ip̄m perducit ad perditio
 nem. De qua. Mat vij. Lata porta et
 sp̄ciosa est via: que ducit ad perditio
 nē. Quisatur a x̄po de hoc: non credit:
 O luxuriose nō eas per illā viā O aus
 te: sine ysuras restituas male ablata.
 ¶ Secunda ex mensa. in qua sunt di
 uersi cibi toxicati. sed zucharo ab ex
 tra liniti in vasis aureis propinati.
 Dic mihi sapiunt tibi he cōfectiones
 Optares vtiqz. hanc conclusionē me
 cum portauit ab vtero materno. q̄ dul
 cia sunt amica nature. Vere esset fa
 tuus qui tales cibos paratos. ⁊ tales
 declaratos a fide dignis q̄ intus eēt
 venenum Sustares ne? Non pater. qz
 esse fatuus Ita peccatori accidit: sub
 dulcedine peccati latet venenum dā
 nationis eterne. O fatue luxuriose. fa
 tue auare. ¶ Tertio ex ⁊c. Dic mihi
 o mulier. dic mihi o homo. quot indus
 menta habes. Pater inquit vnū de su
 staneo aliū d̄ coccieo: si es p̄ba ācilla
 de vtroqz debes h̄re bonā curā sz de q̄
 maiorē curā h̄ebis Vere pater de coc
 cineo: est p̄ciosior. Ideo debz custo
 diri diligent̄. Ad p̄positum. Duo
 sunt nobis data ab optimo deo. Cor
 pus et ala vtrūqz debem⁹ custodire.
 Quid horū est uobili⁹ Vere est anima
 super oia bona. In. vi. Pol. anima est
 nobilior omni corpore Et. l. Sancim⁹
 C. de sacro san. eccl. Aīa cūctis rebus
 mundi preponenda est. Extra de pe.
 et re. c. Cuz infirmitas. Aīa ē melior
 omni corpe. ⁊ aīe bonū prefertur om̄
 bus bonis. Per hanc de⁹ mundū fecit
 In. ij. de aīa Finis quodammodo oīm
 est homo Per hāc p̄buꝝ deus factū ē ca
 ro Jo. iij. Sic deus dilexit mundū. vt
 filiuꝝ suum vnigenitū daret. Per hāc
 factum est celū empyrei in. ij. di. ij.
 Celū empyrei poti⁹ est p̄ aīa q̄ p̄ an
 gelis. Per hanc christus mortuus est
 Grego. Omnia circa nos tue pietatis

Feria quarta

dignatio. hunc dat⁹ est angelus in custodia hieroni. ij. distin. xi. Magna dignitas animarū est vt vnaqueq; ab ortu natiuitatis sue habeat angeluz delegatuz. Deute. iij. Custodi temet ipm ⁊ aiam tuā sollicitē. Anima ergo p̄ctior ē corpe. ideo fm̄ rationē debz plus curari: q̄ corp⁹ q̄ quecumq; huius vitē. Aliter stulte agis. Vñ Aug. lib. de agone christiano Nulla est maior stulticia q̄ p̄pter bonū momentaneum. perdere bonum eternum. Fiat practica notabilis in hoc v̄bo O peccator. O luxuriose. si tu cogitares quomodo p̄ transitorio peccato p̄dis paradisum et obligas te eterne damnationi Nulla est maior stulticia Repl̄ca. et Grego. in li. mora. Quid insani⁹ q̄ p̄ modica delectatione carnis. eterne se obligare incendijs. Ille. Unde patet secunda ¶ Tertio ratione rē: Inter cetera bona hoc vnum est: libertas. Jurista. ff. de fidei cōmissis liber. l. par. Nihil gratius prestatur libertate. Iulius Celsus. Inestimabilis res est libertas ⁊. ff. de verborū signi. Preciosa res est libertas. ⁊ esopus. Non bene pro toto libertas venditur auro hoc celeste bonū preterit orbis opes. Et in cazione. Soror mea iure loqueris ⁊ verum dicis nam nihil ē maius veritate. Experientia patet. Si homo a sarracenis caperet et in manu turci esset: nonne putaret hoc sibi esse ad magnā gratiā si redimeret Vere sic. ad propositū. Sicut libertas est potissimū donū: ita nihil vilius est seruitute. que est per peccatū in quā ē p̄ctō: Tho. xiiij. q. lxxij. ar. ij. homo peccando perdit dignitates humanas et incidit in seruitutem. Et sup̄ Isa. l. c. homo em̄ per peccatū vendit tria. Anime libertatem: celestem hereditatem. et anime virtutē. Ille. Et xps. Jo. viij. Qui facit peccatum seruus ē peccati. i. diaboli. ⁊. i. Petri. ij. A quo quis victus est. huius seru⁹ est ⁊ Aug. gn. Bonus homo licet seruus liber ē: malus autē si regnet seru⁹: et tot do-

minorum quot victor. Ille. Practica in verbo victor. Tu es in peccato gule: seruus es demonis illius peccati. Tu es in peccato auaricie seruus es illius peccati Et tot demoniorū quot victor rē. In cronica ordinis. Exemplum. Quidā frater ordinis predicti diem mortis sue. Appropinquante hora ⁊ die intrauit quidam magnus peccator claustrum. Eadē hora congregati sunt fratres oēs eius mortē expectantes vt p̄dixerat. Tunc dixit astans tibus. Non moriar nunc q̄dū sunt demones in claustro. Video. vij. demones in conuentu Unde aia mea de corpore exire non potest: nisi prius abijciantur. Amoto illo peccatore. et ipse mortuus est. Facit em̄ demō. sicut h̄ bibalis. De quibus Tho. super Joh. iij. Qui lz sint feroces: tamen si ponantur eis anulus in naribus eorū ducuntur quocumq; dñs voluerit ⁊ a parulo. Ita ⁊ homo lz habeat vires liberi arbitrij: tamen dum in mortali peccato est: ⁊ demone ducitur de malo in peius. Unde Grego. Peccatum quod p̄ penitentia non diluit: mox suo pondere ad aliū trahit. Unde Cicero. in. v. Paradoxa. An liber ille tibi videtur cui mulier imperat: cui leges iponit prescribit: tūbet vetat: quod ei videt. In huius figuram. Mat. xxvi. Cū diceretur Petro. Tu de illis es Respōdit. O homo non sum. Canta super q̄ hylari⁹. qz. s. amiserat esse spūale dū esset seruus dyaboli Ille. O peccator quare non facis debitum. Nō seruas p̄cepta. Qu non es tui iuris. ¶ Quarto ratione rē. Peccator odit deum: ⁊ ab ipso odio habetur. Preter ea odit seipm. Primo em̄ a deo odio habetur: veni huc aia que habes plura bona. habes dei gratiam carā. vi q̄ pater. Et si quis poneret te in indignationē dei pro malo haberes. Ad p̄positum. Peccatum em̄ solū ponit hominē in indignatione dei. Vñ Eccl. xij. Sapiēs ait. Altissim⁹ odio lz peccatores. Judith. v. c. scribit. De

peccatorum odit iniquitatem. Et aug. xij. li. de Ciui. c. iij. ita asserit. Dicunt in scripturis inimici dei oēs qui eius aduersantur imperio: non natura. sed vitijs nihil ei nocere valentes. sed sibi idē Augu. u. l. de peniten. qd̄ et ponitur de penitentia. disti. iij. c. Sūt plures Scio dñm inimicū esse omni criminoso. Et dō in psal. ad deū sic loquitur. odisti oēs obseruantes vanitates. i. peccata. et Sap. xiiij. c. similit̄ dicit Sūt deo odiosius et impietates eius. Practica hic Cur o deo luciferū eiecisti de empyreo. Adā de paradiso. Diluuiū in terraz Sulphur et ignes super sodomā. Cur. lxx. milia percussisti peste in populo Dauid Clama per el peccato. Facit deus vt maf que filio alludit cū pōmo in manibus di. Veni fili mi cū pōmo in manibus accipe inquit illud. Ille nolens applicat verbera di. neq̄ em̄ es et eū collaphizat. ita deo immittit ispirationes. predicatores. et alia dat homini Sed nolenti cōverti: dat flagella. Nonne vidisti elapsis annis pestē in Bixia. in papia i Mediolano. in Janua et iterum veniet vere vere. O tinctores parate nigrū vt mater defleat filiam. pater filium vxor virum. amicus amicum. Et quare o deus Vere ppter pctā Cōpletus est numerus peccatorum. O false xp̄ane. A gentilibus habuisti sodomiam. sacramenta falsa. adulteria peruiria: omnia mala. Nō est verecūdia tenere publice feminā vsuras dare. Contra Augu. Videtur em̄ cōsummata nequitia hoim qui filius dei crucifixerunt sed eoz maior qui nolunt vivere recte. et oderunt pcepta virtutis pro quibus crucifixus est filius dei. Ille. ¶ Scōo pctōr odit seipm. O dauid quid dicis Qui diligit iniquitatē odit animā suam. et Tho. xij. Qui faciunt pctm̄ et iniquitatē: hostes sunt aie sue. Non potest manus odium ad aliquem demonstrari: q̄ cum quis eū occidit et vita priuat. quod est maximū bonum in rebus temporalibus. Pec

cator autem animam suam priuat vitia spirituali et gratie que excedit incomparabiliter omnia bona temporalia. Sap. xvi. Per malicias. s. pcti occidit homo animam suam. Un̄ dicit Robertus holcoth. q̄ de pctōrē persequitur in omnibus locis Primo in celo empyreo: qz luciferum deiecit. Secundo in paradiso terrestri. quia adā expulit Tertio in aere dum grandines et mala tempora mittit. Quarto in terra dum pestem mittit. Quinto in inferno: dū aias cruciat. Deut. xxxij Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsqz in inferni nouissima. Et si non esset peccatum: non esset maluz pene in natura. Greg. Nulla nocebit aduersitas si nulla dñetur iniquitas ¶ Quinto ratione et. Assimilatur bestijs homo. Unde ps. homo cum in honore esset et c. Et apostolus Animalis homo non percipit que sunt spūs dei et Bernar. O q̄ misera conditio peccatorum que de filio facit seruum porcorum vt prodigius ostendit. Puta dicerent iumenta si loqui possent. Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est. Ille. Secundum Boe. de conso. prosa iij. li. iij. Comparatur peccator primo asino ratione pigritatis Non facit bona nisi stimulat. Fastidit bona aie. ¶ Scōo porco rōne feditat̄ qz fetet deo et angelis. Exēplū angeli q̄ nares obturabat transiēsp̄iā pcubinarū ¶ Tertio cani rabido: q̄ vt d̄t. Plin. lib. iij. de naturali hystoria: sub lingua h̄z quendā vermiculū: q̄ eū ptingit et coleram accendit et in furiam conuertit Et peccator habet linguam malam purando: infamādo: nullū bonū dicēdo Ecclesiasti. xxvij. Lingua terrea multos p̄monit: dispersit illos de gente in gentem. Lingua. iij. est lingua pctōris detractoris. Unde patet scōm. Quomodo pctm̄ fugiendum ē super omnia. Ad argu. in contrariuz. Respondetur q̄ homo incertus est post peccatum vtrum deus ad penitentiam expectet vt possit se ad gratiam

Feria quarta

preparare Ser. Qui tibi veniam de commissis promittit: diē crastinū non spondit. ¶ Tercium dicitur rē. Confirmatur nostra conclusio duplici medio: primo auctoritate. Seneca. Si scirem deos meos ignoscituros et homines ignoraturos ad huc peccare dedignarer. Et quidā phūs cuz incitaret ad pctm̄ sibi ipsi respondit. Erubescere celum intrare nicenum. Et Augu. super Joh. in verbo. Qui odit suam suam. Cū em̄ articulus cause venierit vt hec conditio proponat. Aut faciendū esse contra dei preceptum: Aut ex hac vita migrandum. quozum duozum homo cogitur eligere. Comminante mortem persecutore: ibi eligat deo dilecto mori q̄ offenso viuere. Secundo exemplis. De susanna Danielis. xij. De. vij. filijs sancte Felicitatis. ij. Math. vij. De mulieribus que inter duo ligna rē. Cur o Petre o Jacobe. o Katherina. o sancti martyres. voluistis mori. Vere per nō peccare. Exempla paganoz de socrate vt Valeri⁹ lib. vij. Quia deridebat canē et hircos quos arhemenses vt deos colebant. in carcere positus veneno hausto ab eis dato: mortuus est. Preterea de Xenocrate cui cum discipuli ipsi dormienti in ei⁹ lectulum meretricem adduxissent: quo facerent eū cuz ipsa peccare: noluit. Unde in mane meretrix clamare cepit: non eum homines esse sed lapidē. De hippo greca que se in mare fecit ne pyratis eius corpus violarent. De theotomicis mulieribus de quibus mentionem facit. Petrar: in. ij. Triū Castitatis in fine. Que venientibus maritis in Italiam vteā romans acciperēt: secute sunt viros suos. Qui cum pariter aduenirēt romani miserunt p̄tra eos exercitum duce exercitus Mاريو. Qui eos ad aquas sextis rupit. Quos videntes vxores ruptos auide honoris disposuerunt animo se cum defensione gloriose mori. Et ita simul reducte. supra carrigam expectabant romanos. Cō

siderarunt tamen postea q̄ hoc posset esse occasio maculandi earum castitatem. Unde concluderunt q̄ multo melius erat inire fedus cum romans q̄ tali modo velle repugnare. Perierit ergo loqui Mاريو. A quo petierunt gratiam non sequi maritos qui sic vilitate fugerāt. Non eruendi filios: nō diuitias sed solum esset licitum ire romans: et hic effici monachas cuz alijs in templo Veste: quam rem denegās illis Mاريو: deliberarunt illa via q̄ poterant et filijs libertatē quos secū duxerant: et sibi met castitatem conseruare. Unde imitantes Virginitatē eomet die occiderunt filios: r̄ superueniente nocte se suspēderūt per gulam. Nullā aliam rem plus relinquentes sui romans: q̄ eoz corpora mortua. Isti nunq̄ haberūt euangeliz: tñ ne consentirent peccato expectarunt crudelē mortē. Et tu o xpiane quid dicis: qui sine vilo timore tot committis. Nunc publice blasphemās deus: sūp̄ per iuria inuocatur dyabolus: danē vsure: augentur vanitates et pompē comitunt fraudes in qualibet arte: et scientia: vicia: luxurie perpetrant sine verecūdia. O si data mihi esset facultas q̄ vox mea audiri posset p̄ totam Italiam: clamarem. Ve ve vobis miseris. Nos scimus in quos fines seculozum deuenerunt: ita vt videamus omnia impleta esse corruptionibus. Non profuerunt tube predicatorum. Non miracula sanctorum hominum. Non terrores de celo et flagella dei. Non sceue vbiq̄ pestilentie ad extirpenda vicia r̄ peccata et facerent q̄ homines reuertere stur ad deum et illi adhererent. Sed non velim⁹ charissimi mei de hoc numero esse: s̄ corrigamus vitā nostram fugiendo peccata. Quod si egerimus rē.

¶ Feria .v. tertie hebdomade quas dragesime. De perituro